

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת בלק

1136 י' תמוז תשפ"ב

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות	7:12	7:28	7:23	7:31
מוצאי שבת	8:29	8:32	8:33	8:29
רבנו תם	9:13	9:16	9:18	9:13

הילולא דצדיקיא

י. רבי ישראל יעקב אלגזי מח"ס 'ארעא דרבנן'

י. רבי מאיר מלול

יא. רבי עטיה חורי, מחכמי גרבה

יא. רבי צבי הירש מזידיטשוב מח"ס 'צבי לצדיק'

יב. רבינו יעקב, בעל הטורים

יב. רבי אהרן בן חיים

יג. רבי יעקב פיתוסי, מח"ס 'ירך יעקב'

יג. רבי שמואל שיינברג ראש ישיבת מגדל התורה

יד. רבי מרדכי עטיה מחכמי אר"צ

יד. רבי בכור רפאל הלוי

טו. רבי שלמה משיח

טו. רבי חיים בן עטר

'אור החיים' הקדוש

טז. רבי יעקב שמריהו דייטש

אב"ד חת"ס

טז. רבי שמעון משה דיסקין

בעל 'משאת המלך'

משפיר לדוד

עבודת ה' ללא מנוחה מתוך עמל ויגיעה

"וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. ותקראן לעם לזבחי אלוהיהן וגו', ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף ה' בישראל" (במדבר כה, א-ג)

וצריך ביאור, כיצד אירע כדבר הזה, שבני ישראל יתדרדו כל כך לבירא עמיקתא ויחטאו עם בנות מואב בבעל פעור, בעבודה זרה הכי מגונה ביותר. והרי הם כבר קיבלו את התורה, ואותו הדור היה דור דעה ואנשים צדיקים, שהרי דור המרגלים שדיברו סרה על הארץ כבר מתו במדבר, ועתה נשאר בני ישראל רק דור של צדיקים, וכיצד חטאו כל כך.

ונראה לענ"ד בביאור הענין. ידוע הדבר שכל תעסוקה שהיא וכל עסק גשמי בעולם הזה נקראים בשם 'עבודה'. פי', עמל ועבודה שאדם עובד לפרנסתו וכדומה בעולם הזה בחייו עלי אדמות. ואם כן להבדיל, גם כל עסק ותעסוקה בחיי התורה והמצוות, וכל מעשי האדם בעולם הזה לכבודו של השי"ת נקראים בשם כולל 'עבודת השם'.

כלומר, כל פעולה ופעולה שאדם עושה עלי אדמות לכבוד השי"ת, אם זה לימוד תורה, ואם זה קיום מצוות, ואם זה מעשי צדקה וחסד, ואף גם כאשר הוא עוסק בנושאים שונים ברוחניות, הכל נכלל בגדר של עבודה. והוא כמו שאמר משה רבינו ע"ה לפרעה, כאשר רצה לצאת ממצרים ולקחת עמו קרבנות להקריב לה', וגם לקבל מפרעה קרבנות להקריב לה', אז אמר לו (שמות י', כו) "וגם מקננו ילך עמנו לא תישאר פרסה כי ממנו נקח לעבוד את ה' אלוקינו, ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה". והיינו הוא אמר בלשון 'עבודה', לעבוד את השי"ת בקרבנות אלו, כי כל דבר למען שמו של השי"ת באהבה נקרא בשם עבודה.

וכיוצא בדבר זה, גם התפילה נקראת בשם עבודה, וכדברי חז"ל (תענית ב, א) על הפסוק (דברים יא, יג) "ולעבדו בכל לבבכם", איזו היא עבודה שהיא בלב, הוי אומר זו תפילה. והיינו, שכל מעשה אדם ברוחניות למען השי"ת נקרא בשם עבודה.

מכך למדים אנו, כי כשם שהאדם משתמש בגוף שלו באופן פיזי כדי לעבוד עבודה פיזית וגשמית, כך גם חובה על האדם להשתמש בגוף שלו לצורך עבודת ה' באופן רוחני. שכן עבודת ה' שכל כולה קודש קדשים אינה צריכה להיות פחותה בדרגתה מאשר עבודה גשמית וחומרית, ולכן על האדם להשתמש בגופו לעבודת השי"ת.

ואם נתבונן, נראה כי אכן העבודה הפיזית והגשמית של גוף האדם מקבילה ודומה לעבודת ה' הרוחנית של גוף האדם. כי הנה, גוף האדם הגשמי עובד ופועל יומם ולילה לא ישבות. הלב עובד ללא הפסקה יומם ולילה. כמו כן גם הדם

זורם ללא הפסקה, ולא עוד גם המוח חייב לעבוד ללא הפסקה ביום ובלילה, שהרי באם כל אחד מהם יפסיק לרגע אחד את עבודתו התוצאות תהיינה קשות ומרות ביותר.

וכך גם, כל אבר וגיד בגוף האדם יודע את תפקידו המדויק ואת מטרתו, לשם מה הוא בכלל נוצר ואת המטרה לקיומו ואת עבודתו בתוך גופו של האדם, וכולם משתפים פעולה ביחד. וכך בשיתוף פעולה של כולם כל המערכת כולה שנקראת גוף האדם עובדת כראוי. והיה,

באם ח"ו יש איזו בעיה בגוף, ואפילו קטנה ביותר, הרי שאז ח"ו כל מערכת הגוף עלולה לקרוס בזה אחר זה, עד שהאדם עלול להגיע רח"ל לידי מיתתו.

כיוצא בדבר, בדיוק כך הוא המצב ברוחניות ובעבודת האדם את בוראו. על האדם לנצל את גופו כל כולו לצורך עבודת השי"ת, ועבור כך יש לו לאדם את התורה הקדושה, אשר היא מהווה נשק גדול ותבלין נגד היצר הרע, והיא המצרך המתאים ביותר לצורך עבודת האדם בגופו את בוראו. ואמנם אז, כאשר האדם יצח את היצר הרע, הרי שגם היצר הרע עצמו יסייע לו לאדם לעלות ולהתעלות בעבודת השי"ת.

ואולם, באם האדם לא ירצה לנצל את היצר הרע, אזי היצר הרע יוריד אותו לשאול תחתית. מכיון שאין עבודת ה' למחצה ולשליש ולרביע. אלא; או כל כולו לעבודת ה', או כל כולו להתדרדרות ח"ו מעבודת ה' וירידה לבירא עמיקתא. וזאת עיקר העבודה של האדם בגופו את בוראו בכל עת ובכל שעה.

לאחר שקיבלו את התורה בהר סיני, בני ישראל ישבו לנוח בשיטים, מבלי לעמול בתורה, ובלי לעבוד את השי"ת, ומבלי להקדיש את גופם לעבודת השי"ת. ולכן, אפילו שהם כבר קיבלו את התורה, והיו גדולים, וראו במלחמות ובניצחונות נגד סיחון ועוג, לא עזר להם מאומה להתגבר על החטא, משום שהם ישבו במנוחה, ובכך החלה שטותם רח"ל, 'שיטים' מלשון 'שטות'.

ואכן כזאת הגיעה להם. שכן כידוע התורה מגנא ומצלא מכל דבר רע, אבל אם אין תורה אשר מגינה ומצילה מהיצר הרע, אזי האדם נופל תיכף ומיד ביד היצר הרע. ואלו היו בלק ובלעם שהם היו לישראל בחינת עמלק, והם היו בבחינת יצר הרע, והביאו את בני ישראל לאחר הרפיון מהתורה לחטוא עם בנות מואב. או אז מיד קם פינחס מתוך העדה ויקח רומח בידו, ועשה את עצמו לאיש כדי לעצור את המגיפה. הוא קינא את קנאת ה' והוכיח לכולם כי עבודת ה' אין מנוחה ואין פשרות ואין ענין חי חולין ושל רפיון ידים, אלא קנאת ה' צבקות, זכה תיכף ומיד לשכר, והקב"ה אמר עליו בדיון הוא שיטל שכרו כבר בעולם הזה ברית כהונת עולם, שכר בעולם הזה, ועד סוף כל הדורות.

דברי חכמים לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

הגילוי השמימי בחלום הלילה על ה-Covid19

בית הכנסת הוא בית ה', מקום בו אנו מתחברים אליו יתברך. הוא תל תלפיות, תל שכל פיות פונים אליו, וה' שומע תפילת כל פה. מקום קדוש זה הופקד בידינו כדי שנוכל להתחבר לקדוש ברוך הוא ולהתרפק עליו, ומכאן נבין עד כמה לא הגיוני ולא מתקבל על הדעת לעסוק בענייני חולין בתוככי בית הכנסת, ובפרט בעת התפילה - הזמן המקודש ביותר בבית הכנסת.

עלינו לשוב ולשונן כי איסור הדיבור בשעת התפילה אינו מנהג טוב בלבד, הוא הלכה פסוקה. בשו"ע סי' קכ"ד, נפסק שאסור לדבר בשעת התפילה, נקודה. ולא מדובר על מי שמתפלל עכשיו - האסור בדיבור כי הוא בעיצומה של תפילה, אלא כל השוהה בבית הכנסת בשעה שהציבור מתפלל - אסור לו לדבר. ממש כמו שאסור לטלטל מוקצה בשבת, כך גם אסור לחלוטין לדבר בעת התפילה!

בפרשת השבוע, בלעם הרשע מתבטא במילים 'מה טובו אוהליך יעקב' - משבח את בתי הכנסת בהם זכינו. חכמינו ז"ל גילו כי מברכותיו של אותו רשע ניתן ללמוד מה רצה לקלל חלילה, כלומר - בלעם הרשע התקנא במקור הכח שלנו, בבתי הכנסת, ולטש את עינו הרעה לאבד מאיתנו את הנכס היקר הזה, אלא שבורא עולם הפך עבורנו את הקללה לברכה.

הבה נתפוס את הברכה הזו בשתי ידיים, נאמץ את קדושת בית הכנסת ואת איסור השיחה בו בעת התפילה. נכון, לפעמים זה לא קל, אנו רוצים לומר רק מילה אחת, או שיש חדשות ממש מעניינות, ובכל זאת - הבה נזכור כי הדיבור בעת התפילה - גם אם אנחנו לא מתפללים עכשיו - הוא איסור גמור, ובנוסף - כמה כדאי להיזהר ולהישמר מכל דיבור בשעת התפילה, כי זה הרגע בו בורא עולם מקשיב ומאזין לתפילה הנישאת אליו, ומרעיף משמים שפע ישועות ורחמים!

בעלון דרשו' פרסם הרב אשר קובלסקי שליט"א מעשה מטלטל שהתרחש בחודש ניסן אשתקד, והסעיר את ניו יורק וסביבותיה. חשיפה שמימית מעולם האמת, על העובר עלינו בימים אלה, וזה דבר המעשה:

לפני תקופה נפטר לבית עולמו יהודי חשוב מניו יורק, הרב שלום קהלני זצ"ל. הוא אמנם נפטר בשיבה טובה - בגיל 90, אולם גם הוא נמנה על מאות הנפטרים מנגיף הקורונה. ימים ספורים לאחר פטירתו, כשבנו הרב ישעיהו קהלני הי"ו גם את שנתו, והנה רואה הוא את דמות אביו בחלום הלילה...

רעה ובעתה אחזוהו, זיעה קרה כיסתה את כל גופו. לפתע פתאום, באישון לילה, אביו שנסתלק מהעולם נגלה אליו בחלום. פניו מאירות, חיכוך התמידי נסוך על פניו, והוא קרב לבנו ואומר לו:

'דע לך בני יקירי, כי נתנו לי רשות מהשמים לרדת לעולם הזה, ולגלות את אונןך בדבר הסיבה למגיפה הנוראית המתחוללת בחוצות קריה, למען תפרסם את הדבר בכל רחבי תבל' - אמר האב, והבן - תוך כדי חלום, שם אזנו כאפרכסת.

'הסיבה למגיפה הנוראה הזו, היא הזלזול בכבוד בית הכנסת. בית הכנסת הוא מקום מקודש לתפילה, ואנשים נוטים לזלזל בכך ונכשלים בדיבורי חולין בעת התפילה! והסיבה שנתנו לי משמים את הזכות לגלות לך דבר זה, היא כי כל ימי הייתי מקפיד ונזהר שלא לדבר שיחות חולין בבית הכנסת!' - הבן נדהם מהגילוי השמימי, ואז המשיך האב ואמר:

'זוהי לך האות, למען תדע כי צדקו דברי: שמו המדעי של הנגיף המשתולל, הינו Covid19 - כוביד 19. שמו כוביד - רומז לחוסר הכבוד, והמספר 19 - בגימטריא י"ט, רומז לאמור בספר ויקרא בפרק י"ט, שם מופיע הפסוק 'מקדשי תיראו'. את פסוק זה, האמור בפרשת בהר, נאלצנו לקרוא אשתקד מחוץ לבתי הכנסת הסגורים, למען יאה לנו הדבר לאות: סיבת התפרצות הנגיף בעולם הינה חוסר כבוד לאמור בפרק 19 - י"ט, הזלזול בקדושת בית הכנסת!'

אמונה בברכת הצדיק

אירע עימי פעם, ובעת שהייתי טרוד באמצע שיחת טלפון, נכנסה לפתע למשרדי אישה וסיפרה במור לבה שבעלה גוסס ר"ל וזקוק לישועה דחופה. כיון שהייתי באמצע שיחה חשובה אמרתי לאישה שתמתין מעט וכבר אברך את בעלה החולה. אך האישה, במקום להמתין במשרדי עד שאברך את בעלה, השיבה לעומתי "תודה רבה, תודה רבה" ופנתה לדרכה.

התפלאתי מאד לשמע תודתה ופניתי לסובבים אותי במשרד ושאלתי אותם האם הם מבינים על מה הודתה לי האישה. הנוכחים בחדר שהתפלאו גם הם לפשר הודאתה מיהרו אחריה ושאלו אותה על מה הודתה לי. והאישה השיבה להם שהיא הבינה מדבריי שברכתי את בעלה שמצבו ישתפר והוא יקום ממיטת חוליו.

כיון שכך, התפלאתי עוד יותר - הרי לא ברכתי כלל את החולה, ואף לא הוצאתי מפי דבר מה אשר ניתן היה להבין ממנו שאמרתי שבעלה יקום ממיטת חוליו, בסך הכל ביקשתי ממנה להמתין מספר רגעים עד שאתפנה אליה. אך האישה כבר הלכה לדרכה ולא הותירה בידי שהות לברר עימה את העניין, או לברך את בעלה בפניה.

חשב נכנס בלבי שמה בטוחה האישה שהבטחתי לבעלה חיים - ובמידה והקב"ה יחליט לקחתו מן העולם - תצא תחת ידי ח"ו תקלה גדולה וחילול ה'.

לפיכך ביקשתי מהמזכיר שלי שיתקשר אל האישה ויבהיר לה כי לא הבטחתי מאומה אודות רפואתו של בעלה. אולם כשהמזכיר התקשר אליה, הוא שמע אותה אומרת בהתרגשות: "מסור לרבי דוד תודה רבה, תודה רבה, נס נעשה לבעלי ובאורח פלא הוא קם לתחייה!"

אין לי כל ספק בדבר, כי הנס שנעשה לבעלה היה בזכות אמונתה התמימה והשלימה שהוא יקום לחיים. זאת כיון שלפי דעתה היא שמעה ממני הבטחה לכך, ועל כן היה לבה סמוך ובטוח שאכן כך יקרה. וראו מה גדול כוחה של האמונה התמימה שבכוחה להקים חולים. אנושים ולהשיבם לחיים.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "והיה שארית יעקב" (מיכה ה-ז)

הקשר לפרשה: בהפטרה מסופר על חסדי השי"ת שעשה עם ישראל, בכך שנתן לבנו של בלעם לברך את ישראל, שהוא מענין הפרשה כששני הרשעים הללו; בלק מלך מואב ובלעם הרשע ביקשו לקלל את עם ישראל, ולבסוף בעל כרחו נמצא מברך.

ארחות ישראלים

הליכות והלכות בין אדם לחברו

להוכיח ולא להכלים

הלכה פסוקה היא כי המלביץ פני חבריו רבים אין לו חלק לעולם הבא. ועל כן אסור להוכיח אדם, בין גדול ובין קטן בנוכחות אנשים אחרים, ואין לדבר איתו קשות עד שיכלימו כפי שנאמר "ולא תשא עליו חטא".

בדבר עבירה שנעשית בגלוי יש להוכיח מיד כדי שלא יתחלל שם שמים.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

התורה מגינה ומצילה מכל רע

**"לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' א-להיו
עמו ותרועת מלך בו" (במדבר כג, כא)**

כאשר בלק בא לשמוע כיצד מקלל בלעם את בני ישראל, בלעם נשא משלו ואמר "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' א-להיו עמו ותרועת מלך בו". ופירושו הדברים, כאשר 'תרועת מלך בו', כלומר, כאשר בני ישראל לומדים תורה ומגיעים לדרגת 'מאן מלכי רבנן' (גיטין סב, ב), הם זוכים לתחילת הפסוק "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל", כלומר, לא יאונה להם כל רע אפילו אם גדול נביאי אומות העולם ניסה לקללם.

ויש להוסיף שהמילה 'תרועה' יש בה אותיות תורה ע', כלומר, התורה הקדושה הנדרשת בשבעים פנים, ובא לומר שבני ישראל זוכים להמליך את הקב"ה עליהם ולהיקרא בני מלכים בזמן שהם עוסקים בתורה הנדרשת בשבעים פנים. ואז 'ה' אלוקיו עמו' זוכים להינצל מכל פגע רע. כמו כן ראשי התיבות של המילים "ותרועת מלך בו" עולים בגימטריא כנגד מ"ח מידות שבהם נקנית התורה (אבות ו, ו), ואילו סופי התיבות של "מלך בו" הינם כ"ו שהוא כנגד שם 'הויה'.

בלעם בא לקלקל ויצא מתקן, שהרי נתן לנו עצות נפלאות כיצד נזכה לשמירה מאת ה' יתברך. אך למרות שהאמת יצאה מפיו, הוא עצמו נשאר ברשעו, כיון שלא היה נאה דורש ונאה מקיים, וגם בגלל שהיה בעל מידות קשות ורעות, ובעל מידת הגאווה שהיא שורש לכל המידות הרעות כולן.

אחד מתלמידי אדון קדוש הי"ו מרעננה, סיפר לי שלשותף שלו נערך משפט גדול שבו היה עלול להפסיד הון עתק. אותו שותף בא אלי וביקש את ברכתך, אך אני התנית עמו את הברכה בכך שיקבע עיתים לתורה, כי אלמלא כן הברכה לא תוכל לחול עליו ולהתקיים בו. השותף ניסה להתחמק וטען שאין לו זמן לקבוע עיתים לתורה, אך אני לא הרפיתי ממנו. בסופו של דבר אותו שותף קיבל על עצמו לקבוע עיתים לתורה למרות טרדותיו המרובות, וזכות התורה עמדה לו לצאת זכאי במשפט.

אדם זה רק קבע עיתים לתורה וכבר זכה שיתקיים מאמר חז"ל (אבות ג, ה) "כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ". ואף שישנם אנשים שלא רק קובעים לתורה אלא ממיתים עצמם באוהלה של תורה, ולמרות זאת הם מסובבים בבעיות ובקשיים עד אין סוף. על כך ניתן רק לומר "הנסתרות לה' אלוקינו" (דברים כח, כט), בדברים הנסתרים אין לנו הבנה כלל, ולכן במופלא ממך אל תדרוש.

א. ראוי ונכון לכל איש ישראלי, לאחר שרחץ ולבש בגדי שבת, ישב בנחת ויקרא "שניים מקרא ואחד תרגום" בניגון ונעימה, וכל כולו יתמלא שמחה ועונג, וירגיש היאך נכספה וכמהה נפשו לקראת בואה של השבת. וכה התבטא הגאון רבי אלעזר מנחם שך זצ"ל: אין לי רגע של נחת ושמחה כל כך, כמו שאני יושב בערב שבת מלובש בבגדי שבת, וקורא בנחת את פרשת השבוע "שניים מקרא ואחד תרגום", וממתין לקראת בואה של שבת המלכה.

ב. אין לעשות מלאכת קבע שאינה לצורך השבת, מזמן מנחה קטנה [שעתיים וחצי קודם צאת הכוכבים לפי שעות זמניות]. והעושה מלאכה בזמן הזה, אין לו ברכה ממנה, ואף אם נראה לו שמרוויח עתה, יפסיד במקום אחר. אולם מותר לו לעשות מלאכת עראי, כתפירת כפתור, כתיבת אגרת לחברו, מכירת סחורה, כיבוס בגדים במכונת כביסה, עד סמוך לשבת. וכן כל מלאכה המותרת בחול המועד, מותרת בערב שבת.

ג. מלאכה הנעשית לצורך השבת, מותר לעשותה כל היום אפילו על ידי אומן [בעל מקצוע]. לכן מותר לתקן קצר חשמלי או פלאטה שהתקלקלה. וכמו כן, בעלי חנויות של מאכל ומשקה שמוכרים לצורך השבת ממש, מותר להם למכור כל היום, רק שישאירו לעצמם זמן לחזור לביתם ולהתארגן לקבל את השבת בנחת.

ד. סופר סת"ם [כותב ספרי תורה, תפילין, מזוזות], אסור לו לכתוב לאחר זמן מנחה קטנה הנ"ל, אלא אם כן הוא דחוק בפרנסתו, כדי לקנות בכסף צורכי שבת. ומכל מקום מותר להגיה את ספר התורה לפרשת השבוע של אותה שבת.

ה. מותר ומצוה לכתוב ולחדש דברי תורה כל היום, בין ביד בין במחשב. אבל העובד בהקלדה, אף שמקליד דברי תורה, לא יעשה כן לאחר זמן מנחה קטנה. ו. אסור לסוכן נסיעות למכור כרטיסים כשהטיסה היא בשבת. ואפילו אם הטיסה מתחילה ביום חמישי או שישי והמטוס ינחת קודם כניסת השבת, אך לא יספיקו להגיע לביתם קודם השבת, לא ימכור להם כרטיסים, משום מסייע בידי עוברי עבירה וכנ"ל. ואולם, אם יש סיכוי סביר שישפיקו להגיע לביתם ברכב קודם השבת, מותר למכור להם כרטיסי טיסה.

ז. מכונה שמניחים בה מטבעות ובאופן אוטומטי יוצא ממנה מאכל או משקה, מותר להשאירה פועלת בשבת בשכונה של גויים. וטוב שיתכוון שלא לזכות בכסף עד צאת שבת.

ח. מזכירה אלקטרונית שבטלפון או מכשיר פקס, אין חובה לנתק אותם מערב שבת.

הידודי הפרשה

חידודים לפרשת בלק

- איזו הנהגה טובה נלמד לרגל יום הילולת רבינו חיים בן עטר זיע"א?
- היכן רמזים מ"ח קניני התורה בברכותיו של בלק?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משירי נוסת הגדולה

רבינו חיים בן עטר זיע"א

רבינו חיים בן עטר זיע"א, בעל ה'אור החיים' הקדוש, נולד בשנת ה' תנ"ו בעיר סאלי במרוקו לאביו הרב ר' משה בן הגאון הקדוש מוה"ר חיים, ממשפחה מעוטרת מגולי ספרד, וקיבל את תורתו מאבי אביו, שעל שמו הוא נקרא, כדבריו בהקדמתו לספרו 'חפץ ה'':

"ושבתי ללמוד תורה מפי מורי ורבי, הרב המפורסם אדוני זקני מורי, אשר נודע בשערים שמו המופלג, החסיד העניו כמוהו ר' חיים בן עטר זלה"ה אשר מימיו שתיתי באר מים חיים, ובין ברכיו גודלתי, ובחקו ישבתי, מיום היותי, לשאוב מדבריו הטובים, ומרוב חסידות, כמעט אני אומר, שלא עבר עליו חצי לילה בשינה, אפילו לילי תמוז, מלקונן ולספוד כאשה אלמנה, על חורבן בית אלוקינו, בבכי גדול, ולהשלים כל הלילה בתלמוד, עימי וכיוצא בי מיוצאי חלציו". כבר אז, בהיותו קטן, נשבע "אור החיים" כי כאשר יגדל ישאף בכל כוחו להחזיר את עטרת ישראל ליושנה.

רבינו חיים בן עטר זיע"א הוא בין הרבנים הבודדים שזכו להוסיף לשמם את התואר "קדוש", אשר הבעש"ט אמר עליו כי הוא "ניצוץ של משיח"

קדושתו ופרישתו מנעוריו היו לשם דבר והכל ניבאו לנער גדולות ונצורות. מצעירותו נודע כקדוש וטהור, מופשט כליל מן העולם ומלאו, מרבה בצומות וסיגופים. למרות תעניתיו וסיגופיו לא נמנע לשקוד בשקידה עצומה בתורה. בגיל צעיר חיבר את ספרו 'חפץ ה' - חידושים על מסכתות אחדות של הש"ס.

שמו של הצדיק התפרסם עד מהרה ברחבי העיר, ותלמידים רבים החלו להגיע לבית מדרשו לגמוע ממעיני תורתו. רבי חיים זיע"א לא הסתגר בארבע אמותיו, הוא דרש ברבים בעניני תורה ומוסר, וגילו הצעיר לא מנע מהמונים להגיע ולשמוע את דבר תורתו.

בימי נדודיו בארצות אירופה השלים את ספרו על התורה שנקרא בשם 'אור החיים'. גם ספרו בהלכה, על שולחן ערוך חלק יורה דעה הנקרא 'פרי תואר', ועוד ספר נוסף הנקרא 'ראשון לציון' ובו חידושי על הש"ס.

ראוי לצטט כאן מה שמואב בספר 'דברי שלום' מעשה שסיפר הרה"ק ר' אברהם שלום האלבערשטאם, ראש שושלת סטראפקוב בעל 'דברי שלום' בסעודת מלוה מלכה בשם אביו הרה"ק ר' יחזקאל שרגא האלבערשטאם בעל דברי יחזקאל משינאווא זצ"ל, שסיפר בבואו חזרה מארץ ישראל:

הרב הקדוש והטהור נורא ונשגב רבי חיים בן עטר זצלה"ה בעל מחבר ספר 'אור החיים' הקדוש, היו לו שתי יבמות, ולפני פטירתו בכו היבמות לפניו שיגיד להן עצה ממה שיתפרנסו אחרי פטירתו? ואמר להן: 'הנה אני נותן לכם את התפילין שלי, ואחר פטירתי תפרסמו בכל המקומות שמי שרוצה להתפלל בתפילין שלי יבוא ויתפלל, ועבור זה ישלם כל המתפלל בהם סכום מסוים, ומזה תתפרנסו. אבל דבר אחד אני מזהיר אתכן מאוד מאוד, שתשגחנה שכל מי שישים התפילין בראשו, חס ושלום מלדבר דיבור של חול כשהתפילין בראשו, כי קדושים הם, ובדיבור הקל יחללו חס ושלום את קדושתן והאותיות שבפרשיות תהיינה פורחות באוויר ויפסלו התפילין תיכף'.

וכך היה, אחר הפטירה הכריזו בכל תפוצות

ישראל כרוז הנ"ל, ובאו הרבה אחינו בני ישראל בהשתוקקות רב להתפלל בתפילין הקדושים הנ"ל, ומזה התפרנסו האלמונות הנ"ל.

פעם אחת בא סוחר גדול והתפלל בתפילין הנ"ל, ופתאום בא אדון אחד נשוא פנים, ואמר שיש לו לשאול דבר נחוץ מאוד מהסוחר ואין יכול להמתין עד אחר התפילה כי הוא איך לדרכו. והיו היבמות שומרות תמיד על הפתח שלא להניח שום אדם להיכנס לבית המדרש בשעה שהניחו את התפילין, רק הוכרחו להתפלל בהתבודדות כדי שלא יהיה אפשר להם לדבר דיבור של חול בתפילין.

והנה אותו האדון בא בחיפזון גדול ונכנס בלי נטילת רשות, והיבמות העלימו עיניהן כרגע, ודיבר עם הסוחר איזה דיבורים, ובתוך כך באו היבמות וצעקו ככרוכיא צעקה גדולה, האיך עשו הדבר הרע הזה לדבר בתפילין הקדושים הללו. ובדקו התפילין ומצאו שאין בהן אותיות כי פרחו לעילא.

בנוסח אחר שאותו סח הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל, כשהגיע לטורקיה, הלך הסוחר לרבי חיים אבולעפיה וסיפר לו את המעשה, פתחו את התפילין וראו שאין כלל אותיות. העשיר הזה התפלא מאוד איך מכרו לו תפילין בלי שום כתב. אמר לו הרב: איזה תנאי אמרה לך האלמנה? אמר לו: שלא יסיח דעתו מן התפילין בזמן הנחתן. וסיפר לו את השתלשלות העניינים.

חשש הרב שמא יצא חילול ה' חלילה ועל כן אמר לו שיקבל עליו לא להסיח דעתו מהתפילין כפי התנאי שנאמר לו והכול ישוב כבראשונה. כשיצא העשיר אמר רבי חיים אבולעפיה: רבוננו של עולם! בזכות ר' חיים בן עטר זיע"א, שלא יצא עליו שם רע שקנו את התפילין שלו כשהן ריקות ופסולות, החזרו אותם לקדמותן. למחרת פתחו את התפילין וראו בהן את האותיות.

בשולי הדברים נשכיל לקח טוב, כפי שגדולי תורה רבים מעוררים את חתני בר המצוה שבאים להתברך מפיהם, שיהירו עד למאוד שלא להסיח דעת מהתפילין ושלא ידברו שום דיבור חולין בשעה שהתפילין מונחות לאות על ידינו ולטוטפות בין עינינו. ויהיה לנו לזכות להתחזק באזהרתו הנשגבה של רבינו חיים בן עטר זיע"א.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?
פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il
ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי
מאת מורנו ורבנו
כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א
ניתן לשלוח הודעה
אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +972585207103 • עברית +541141715555

שמעו
ותחי נפשכם

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאוריינות

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.